

04353.

Armastuse Laulik.

Solmas trükk.

Sind 10 kop.

Tallinnas,
Trükitud A. Diti fuluga.

Armastuse Paulik.

Kus sees on leida

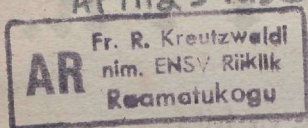
noorte^m neiudele ja peiudele ilusad armastuse
ja ringmängu laulud.

Kolmas trükk.

Tallinnas,
Trükitud A. D i t'i kulguga.

Ar 901
Armas tuse

80.076

Дозволено цензурою. — Юрьевъ. 8-го Февраля 1901 года.

I. Armastuse laulud.

1. Laulgem rõõmuga

1.

Nüüd wennad laulgem rõõmuga
Kui kurb on minu meel.
Et elan ilma naeseta,
Oh tühja teda meel.

2.

Kui ükskord läksin kõndima,
Seal wangi hoone ees,
Mind pandi kroonut teenima
Seal kõrtsi ukse ees.

3.

Ei neiupest ei falli ma,
Kui ilka kosjas käin.
Ma suud sull annaks armuga,
Seal jälle kulla sain.

4.

Minu armuke on küla sepp,
Üks walge tallele.
Kui taaditene seda näeb,
Mu armas tütreke.

5.

Hans oli wäike sauna mees
Mull mõis ja karjamaa.
Siin selle wäitse metsa sees,
Nüüd lähme kõndima.

6.

Oh kulla noormees kuule
Ja pane tähele.
Et Maie, Mari, Juula
Neeb ei sa mehele.

7.

Mu meeles seisab alati,
See helde tasane
Nüüd Gesti pojad edasi:
Tule, tule, tuite.

8.

Kui Kungla rahvas kuldsel aa'l,
Wiis kopit tangu toop.
Ma kannaksin sind käte peal,
Kus jäi mu westi nõöp.

9.

Kui kaunist hüüab waenu peal,
Pim pom, pim pom, pompasai,
Kord ist'sin jde kalda peal,
Seal traawis selili.

10.

Mu armas kallid Liisale,
Di oi sa kuri Paul
Küll wiinal ilus haisute
Jah see on Gesti laul.

11

Nüüd antgem kortel torraga
Mull filmad tillwad wees
Kes purjus kodu tuleb ju
See kõige auusam mees

Seft mingem kodu rahuga :
Kõik ilm on hingamas
Nii kui maru mühaga?
Ta kurjast pörutas.

2. Kloostri neiu.

Dh mis on mu wanemad mull' teinud,
Et n'ad mind on pannud kloostriisse!
Olen ma siis etsi tee peal käinud?
Kurbtus rööwib kõik mu mõistuse.

Selgas pean ma kandma nonni riided;
Wangistatud kõrge müürides,
Ei siin ole mingit ajawiidet.
Minult surm mull seisab silme ees.

Saatus, miks sa tegid mulle seda?
Seft ma olin ju weel alles noor!
Kurwastus see waewab mind nii wäga,
Minu nägu katab nonni loor! —

Ja mu kulla karwa pehmed lolid,
Mis mull enne maani rippusid;
Dh kui pisarad mull filmist jooksid,
Kui n'ad need mull ära lõikasid!

Armas noormees! see kõik sinu pärast,
Et siin wangis pean olema!
Mill' saan lahti selle ilma kärast?
Siis wast oma hingel' rahu saan.

Minu wanemad sind ära põlg'sid,
Et sa olid madalamast soost;
Suurest soost mull' abitaasat nõudsid,
Dh sa teadsid ju küll sellest loost.

Meie armastus sai latki murtud,
Oh see on mu wanemate süü!
Armastus, kui südamesse juhtund,
Saatus walusamalt küll ei löö.

Mõttele ikka, et su Wilhelmine,
Surma tunnini sull' truuis jäeb;
Tule siis ka furnu aja peale,
Kui sa kuuled kloostri kella healt.

Pea saavad kloostri kellad hüüdma,
Kui mind waitset hauda kantakse;
Tuul saab nende healt su kõrwa kandma,
Ela heast mu armas armuke?

3. Weel hommitul roos seisib ilus.

Weel hommitul roos seisib ilus
Täis kenadust mu silme ees;
T'ast lahtudes weel oli arm mu meeles,
Kõig' kallim oli ta mu südames.

Ta oli selle aia uhtus,
Sest armsast lehitas ta end, —
Ja kõige magusam ta õie lehtus
Mu waitses aia lambris iga tund.

Ma lahtusin t'ast niiskel filmil —
Kes olnud minu armsam õis.
Weel waatsin teda taga nuttu pillil
Sealt lambrist, kus mu jalg küll sagesi täis.

Jah, täna tundsin omas meeles
Kui oleks keegi maenitsend:
Jäe sõber kauemaks su roosi seltsi, —
Pea jõuab aeg mill' ta sull' pubenend.

Kui olin juba kogu jõudnud,
Siis tõusis järsku tange tuul;
Mull' oli hirm nüüd südamesse tõusnud
Mu roosi pärast, mis nii armas mull.

See torm ehk tuuris tunni aega,
Nii ühte järgi vihaga,
Ja murdis puruks oma tange väega.
Mis ette juhtus — hirmsa jõuga.

Ma ei võinud kauem aega wiita,
Mull süda oli raske siin;
Ma pidin rutt' ma oma armsa roosi aeda —
Mind waetwas hirmus ränk ja walus piin.

Oh! kuida leidsin oma roosi? —
Ta purustud ju tuule wäest,
Ja oli murtud maha hirmsat wiisi,
Kõik ilu oli kadunud koguniist.
Si pisaraid ma jõudnud teelda
Mis filmist maha weeremas, —
Kust saan seesugust roosi jälle leidma.
Kui see, mis Looja kord mull' sünnitas?

Seal Seerawi heal hüüdis taewast
Üht troosti sõna mulle weel:
„End kinnita! mis kardad nõnda liiast!
Sa näed su roosi weel kord elu-teel!“

4. Mis heliseb seal taewa all.

Mis heliseb seal taewa all? —
See on see lahkund waimu heal.
Sest hing, oh kinnita end weel,
M'e näeme ühtteist taewa teel.

Küll ükskord saame ühendub,
Kus enam ei sa lahutub.

Mu oja taewa rööm seal on,
Ja ilma muutmata see õnn
Ma Paradiisis lõpmata
Seal tahan su eest paluda,
Et meie kui laks inglifest,
Seal röömu maitset igawest.

5. Oh võta vastu minu käest.

Oh võta vastu minu käest
See tena lehtaw roos!
T'ad ilusama seltsi seast
Sull' nop'sin kallim mees!

Jah sõber, ära põlga mind,
Ja väikest andi siin!
Ei iial unusta ma sind,
Kui ta suust laht' ma pean!

6. Wana pois.

1.

Ma wana pois küll olen ilmas,
Üks rahuline rändaja;
Aga siiski tütarlaste silmas,
Nii kui üks kurjategija;
Neil tihti süda täis,
Sõimawad wana pois,
:,: Mis ootad, mis waatab,
Et sa ei võta naist :,:

2.

Ma õnneliste seltsi ilmas,

Kord hilja aegu tundma sain;
Kell' pisaraid ei ole filmas,
Ei iial pindu tortamas;
Ma nende terwist joon.
Neil' õnne soowid toon.
∴ Ja hüüan: „oh ela:
Heas õnnes wana pois, ∴:

3.

Kes wanast poistest neiu noore,
Weel mõrsjaks omal meelitas,
Ma sellel' soowiks teise poole,
Kes tema filmi kriimustab;
Siis majal paras palt
Kui noore naise mait,
∴: Küll meelituseks maksab
T'ad meheks õpetab. ∴:

4.

Kas elan maal eht elan linnas,
Kuid olen mõistlik wana pois,
Ma ikka seisn täies hinnas,
Mull süda rõõmu rahu täis;
Ei iial taha ma
Teid neiu meelita,
∴: Ma kardan, et tõidate:
Mull' jalgu kammita. ∴:

5.

Ei õsetegi une rahu,
Noor naisemees sa maitseba;
Kes wana pois ei mõista olla
Saab lüüa küünarnukiga:
Taat tõuse ülesse
Ja jookse Apteeki,

∴: Doo Liisil rahu pulbrid.
Ja mulle liikweri ∴:

6.

Siis tuleb õnnetumal meelbe,
Ja end'ne waba elu wiis ;
Ja sala kartes astub teele,
Jalg õnnetuma kõrtsu wiib
Ja pooles rõõmus seal
Silm wiibib ukse peal,
∴! Sealt karkimisel kostab
Ja naisukese heal. ∴:

7.

Rui kallid kullaline elu,
See eest mull wanal poisil on:
Si ial tunne muret, walu
Si tea, mis maitseb kaljus wiis.
Kas jänus kalja joon,
Eh! kõrtsust wiina toon,
∴: See ilka nii sümb,
Kuis ial on mu soow, ∴:

8.

Kas täna süüa saan'd ehk pole,
See eest ma wastan isegi ;
Si pisaraid sest silma tule,
Si mull ei teistel ammugi.
Küll olen õnne sees,
Mina wana poisimees
∴: Si sultaniga taõa,
Ma seisust wõheta. ∴:

9.

Rui wahel õhtu hämarikus,
Mu üksil süda nukrats lä'eb.

Ja tuleb meelde armu õndsus,
Silm naesemeeste armu näeb.

Siis sala nutan ma
Teen rõõmu wiinaga.
∴ Ja tertis-kõnets hüüan:
Hing armu unusta ∴:

10.

Hurra! weel tahan lõpets hüüda,
Rui hakan ilmast lahuma.
Eks wana poisste leeri, püüda:
Mind Paulus käskind armuga.

Seal Petrus ukse peal,
Kõit wanad poisid seal,
∴ Ja „tere“ mulle rõõmsast:
Nii hüüab nende heal ∴:

11.

Kulbtee mull pannakse seal laela,
Piip suhu, pitta warrega.
Et unustaks kõit ilma waewa,
Kõit õnne polwe maitseba.

7. Peigmehe kurwastus.

Kus on nüüd minu armu meel?
Oh, oleks seda aega weel,
Rui teine teist siin nägime,
Ja kätt ja südant andsime!
Nüüd on see rõõm mull' kadunud.
Ring minu süda kurwastud!
Ma surma poole minemas,
Ei surm mu juure tulemas!
Üks teine on nüüd õnne sees,

Saab olema mu pruudi mees!
Sest jumalaga kõi maailm,
Ei näe sind enam minu film!
Mu südamees on meeletus
Ja minu elu õnnetus!
Eks ole sinul hale meel
Sest et ma armastan sind veel?
Kas tunned veel see õuna puu,
Mis all mull' ütles sinu suu:
„Ma tahan armastada sind,
Nii kaua kui on aga mind —?“
Su süda on nüüd muudetud,
Su wande sõnad murretud!
Sa oled seba pattu tein'd,
Et oled teise poole läin'd.
See pärast jumalaga sull!
Mis jäeb nüüd armu palgaks mull!?
Ei muud kui tühi unenägu
Ja see kõi oli sinu tegu.

8. Lääne mere kaldal.

(Ranna rahwa laul.)

Kui õhtu eha, taewa serwal, puna pilwi näed,
Kus suured tule mäed,
Mis loonud ime wäed,
Ja puhkama läinud on wäsinud lüed.
Siis Lääne-mere kalda ääres tuuled puhuwad,
Wood kallast uhuwad,
Kus laened laksuwad
Ja wästu kallast wahtu wiskatrad.
Siis mõtlen walu wäel,

Ma sala selle peal,
Kui noorus-nurmel ütles mull', üks imeline hää! :
„Ma kõige hingega,
„Sind tahan armasta,
Meid üksnes surm võidib elus teine teisest lahuta!“

Kui võsandidu wilus ööpikk lafsutas ;
Lind tasa laulu a'as ;
Kus räästas wilistas,
Meid oja kohin tasa teretas.
Siis õndsas jootavastuse unes minu rinna na'al
Sa wärisesid seal.
Kui roosikene maal
Mis kõigub õrnalt õhtu tuulte wäel
Küll seda kuulis kuu
Kui ütles sinu suu :
„Ma armastuse wandel sulle ikka truu.“
Siis hõiskab lehe riit,
Ja udu pilwepd kõik
Ja taewa tuas rõõmustades laulis ingli riit.

Kui aga maru tuulega on närtsin'd õnne lill,
Sell, tormi wilatil,
Seal mängis surma pill
Üht' leina lugu armu sügisel.
Küll oma armu wandega end pettis rängast ta ;
Sest andis teisel „ja,“
Kes mõistis meelita,
Mind igaweste temast lahuta
Ma taeban nuttes nüüd,
T'al on sest palju süüd,
Ja wainne kuugi tõmbas selga pitka leina rüüd ;
Ja udu pilwetest,

Weel õhje² tasakest,
Ta kiigutas wastjala silla woga piigakest.

9. Pisar läigib neiu palgil.

Pisar läigib neiu palgil,
Mis weel kahwatum kui kuu
Peiu istub tema jalgil,
Paludes t'al räägib suu:
„Enne kui see kuu sealt taewast,
„Peidab oma walguse —
„Peasta minu süda waewast, —
„Anna otsust minule?“
Neiu õhtab, neiu nutab,
Ei ta suuda wastata;
Kuni wiimaks sõna wõtab
Wärisewa häälega:
„„Põlga mind, oh peiuke,
„„Nii kui ma sind armastan —
„„Olen efsin'd inimene
„„Efsituse ohwriks saan!““
Kõnda neiu sõnatades,
Hirmul ära põgenes —
Noormees aga kahwatades
Randis walu südames.

10. Põlatud armastus.

Dö — see jduab; kõit on waga;
Tähed taewas särawad;
Kuu end peidab pilwe taha
Küfides; „Miks kurwastad?“
Oh, mis oled sina teinud?

Miks ei armasta sa mind
Teise kaenla oled läinud.
Siiski armastan weel sind.

Sinu silme nõidaw ilu
Minu südant waigistas.
Unistasin: „Ta on minu!“
Ilustus mind pimestas.

Aga tergemeelsest, külmal —
Põlgasid mu armastust.
Taganesin sinust kurwalt!
Gemale, mu rõõmustus.

Meeletu! ma siiski kannan
Sinu pilti südames;
Mõtetes ma suud sull' annan
Unusta' — wõi elades.

Armas N. — mull andeks anna,
Et sind julgen armasta,
Et sind ikka meeles kannan,
Et su peale mõtlen ma.

11. Südamelaul.

(Rahwa laul.)

Süda tukjub: tuts, tu's, tuts,
Mine lahti uks, uks, uk.,
Et m'e läh'me Mallega,
Saare kalu püüdema,
:: Hopsasa, Mallega,
Saare kalu püüdema! ::

Oh kui saaksin mina seal
Rõrge mere silla peal
Malle kõrtwa sõuaba,

Dotaks wene jduada.
:,: Hopsasa, Mallega,
Dotaks wene jduada. :,:
Rui on hüwa päri tuul,
Lendab wene nii kui tuul,
Et meil aega Mallega
Sala juttu westada.
:,: Hopsasa, Mallega,
Sala juttu westada! :,:
Rui on kalad roogitud,
Jutud ära räägitud,
Siis m'e läh'me Mallega
Maale kala kauplema.
:,: Hopsasa Mallega.
Maale kala kauplema! :,:
Kuju tülles kiireste
Wotan Malle kaenlasse,
Siis me läh'me Lontowa
Pulma ehteid ostema.
:,: Hopsasa Mallega,
Pulma ehteid ostema! :,:

12. Arg kosilane.

Ma tahan teile ütelda
Mitspäraft olen naeseta
Ma olen üle liiga arg
Rui läes mull kosja läima järg.
Ma lardan teised naeratwad
Rui seda juttu kuulewad
Eht selleks ligi lipuwad
Siis kosja kaupa rikuwad.
Nii juhtus ükskord lugu teal

Just westli toja läwe peal
Kus wilja lotti winnasin
Ja mölbri tütart filmasin.

See oli kena neiu näust
Ja kärmas kõigest tööst ja teust
Ma mõtlesin kus kaupa saats
Et seda keegi muu ei teaks.

Ta tuli õhtu õue peal'
Ja mina ka just olin seal
Seal tegin kauba hakatust
Kus jutul tuli lõpetus.

Siis helises seal westli kell
Ja mööda jooksis mölbri sell
Ma ehmatusest langejin
Ja selite seal luttusin.

Et siis ma sõge 'polnud hull
Mull pärast oli kahju küll
Et kallis kaup mull latki jäi
Mis läbi mulle kahju sai.

13. Pruudile kiituseks.

(Rahwa laul).

Mu pruudike istub seal tammepuu all,
Ma istun ta kõrvas, see rõõmu teeb t'al,
Widirallallallaa, widirallallallaa!
Ma istun ta kõrvas, see rõõmu teeb t'al.

Kui armas on kuulda ta laulu heal mull'
See warasta' südant wdib mull, kui ka sull.
Widirallallallaa, widirallallallaa!

See warasta' südant wdib mull, kui ka sull.

Ta mängib ja laulab, kätt pakub mull' ka,
Ta lintsis mull' südant kus õnne sain ma.

Widirallallallaa, widirallallallaa!

Ta kinkis mull, südant, kust õnne sain ma.

Ta hakas mull, kaela ja andis mull' suud,
Mis ilmas wdin tahta weel paremat muud?!

Widirallallallaa, widirallallallaa!

Mis ilmas wdin tahta weel paremat muud?! —

Rüüd olen ma mees, et kiita wdin tdest.

Et minul on Koosa, kes armastab truust.

Widirallallallaa, widirallallallaa!

Et minul on Koosa, kes armastab truust.

Mis Koosa mind käsib, siis seba ma teen,
Ja uuest' ta armastust ikka ma näen.

Widirallallallaa, widirallallallaa!

Ja uuest' ta armastust ikka ma näen.

Oh Koosa, oh Koosa! sa armastad mind,
Oh tuike mina ka armastan sind!

Widirallallallaa, widirallallallaa!

Oh tuike! mina ka armastan sind.

Rüüd olen ma rõõmus ja hõiskan hurra!

Mull on ju üks pruut seba armastan ma.

Widirallallallaa, widirallallallaa!

Mull on ju üks pruut, seba armastan ma.

14. Kurb neiu.

Nuta pisar' tiwi peale,

Nuta pisar' künka peal'!

Uga ära pisar' nuta,

Petja peiu rinna peal'!

Nuta pisar' mere põhja,

Woolwa wette laenetes'!

Uga ära pisar' nuta

Petja armu rinna peal'!

Ennem nutab kiwi-kalju,
Rüngas ühes sinuga.

Aga petja film ei nuta,
Wõib sind naerda pilgata!

Ennem laia mere laentes,
Nutja pisar' rahu saab.

Aga petja armu rinnal,
Kiwi süda pesitab.

Ei ta tunne sinu häda,
Et ta kuule kaebamist.

Ei su nutt wõi tröösti teda,
Ei anda uut armastust.

Mere põhjas kiwa palju,
Kaljusid kes kaebavad;
Sinu peal', oh petja armus,
Pisarad, mull' tuttavad!

15. Petis noormees.

Mets kohiseb ja pilved jookswad ruttu,
Üks neitsit istub jõe kalda peal,
Ei kuule lained tema kaeb'jad nuttu,
Ta istub süda öösel üksi seal.

Mis on see häda mis ta südant waevab?
Ja t'ale nõnda palju turbtust teeb?
Et kassa ringutes ta seda kaebab,
Ja lõhledes ta süda rindus lööb.

Ta hüüab meele ärakeitmisega,
Et metsast tõlab tagasi ta heal:

„Mis on need lilled oma diedega,

„Mis on mull' armas weel siin ilma peal.

„Mu kõige kallim selle hädaorus,

„Mu armas peig on maha jätnud mind,
„Kus on mu neitsi auu ja kõi mu lootus,
„Mis on see palk, et armastasin sind?“

Ja taewa kartwa filmist lõppemata
Nüüd wool'wad walusalt küll pisarad ;
Na'd ait'wad tema walu kergitaba,
Ja on kui roosil kaste ülewelt.

Sest nimeta, mis kastab eluweega
Üht südant peale kadun'd armastust?
Ja täidab teda uue lootusega,
Et rõõmu laulub helisewad suust.

Et pisarad küll mööda palgeid jookswad.
Ei too n'ad tagasi sull' armastust,
Ja fiiski tema walu kurbtus jäewad
Sull' troostiks, mälestusels igawest.

16. Unnetu armastaja.

Mäe otsas, kalju lossis,
Sitses mull' üks lilleke ;
Lossi herra ainus tütar,
Oli minu armuke.

Wõtsin õhtul kandle kätte,
Sammusin siis lossi pool.
Lossi aken oli lahti,
Minu kallim laulis seal.

Kurwad laulud ldi ta mulle,
Kurwalt kuulsin ma ta healt.
Nasta pärast läksin jälle,
Sedasama tutwat teed.

Lossi aken oli linni,
Armuke ei laulnud seal.

Surnu ajalt kolmas mulle,
Tuwedalt üks tuttav heal:
„Olen lahti ilma waewast,
Tule sa mu juure nüüd;
Teistel' armastus on magus,
Meile surma karikas!“

17. Wangi laul.

Ma istun wangihoone sees.
Kus igawus mu seltsimees
Ja mustad tressid akna ees,
Ei rõõmu 'pole elades.

Kui wahest ärdast nutan teal,
Siis tuleb meele pruudi heal,
Kui mäng'sime seal rohu peal,
Kus lille-põesad siin ja seal.

Ja armsad linnud siin ja seal
Mei' rõõmuks laulsid puude peal,
See seisab meeles lõpmata,
Mis ei wõi iial unusta.

Siis sündis mull, see õnnetus,
Kus sees mind tapab igawus;
Siis müristas ja wälku löi —
See tähentades kurja tõi.

Nii rutust rõõm sai lõpetud,
M'e teine teise,, lahutud,
Kus jäen'd kõik end'ne armastus?
Mis kinni kattis kurwastus?

Oh mina waene wilets hing!
Mull osaks on nüüd nutt ja wing:
Üks häda tuleb teise peal',
Kõik ära kannatama pean.

Oh minu armas pruudike!
Sa nutad wist ka alati,
Ja ohkad raskest kurbtuses,
Et ma nii raske häda sees.

Ei wõi sull olla teine wain
Wist oled nii, kui närtfind taim,
Sind wõtku Jumal trööstida
Seal kangel oma armuga.

Mu süda on nii tuimaks läin'd,
Mis walu kurbtus mulle tein'd
Ei mõista seda ütelda

Mis waewalt märkan mõelda.

Need raskeid rauast ahelad,
Mind vööd ja päewad waewawad,
Ja siiski loodab minu meel,
Et Jumal mind siit peastab weel.

Kui saab mu asi seletud,
Ma jaan wist õigeks mõistetud ;
Nii kaua katsun kannata,
Kui Jumal wõtab aidata.

18. Truuduse wanne.

Jäed ja mull' truuits igawest,
Siis kadugu maailm,
Su rüppes leian hingamist,
Kui kustub minu film.

Ja on sull üksford ka see tund,
See wiimne teekond ees,
Siis wõta omaks saatjaks mind,
Mu rõõm siis haura sees!

19. Õnnetu mees

1.

Kui süda mull kerkib ja keeb
Mind otsatu rahutuks teeb.
∴ Mull offkad ja ohakad ees ;
Ma olen üks õnnetu mees. ∴

2.

Nii kurtis ja kaebas ta seal
Sõe kaldal seal kaljude peal.

∴ Siis waguſi mõttesſe jäi
Üht pilti wee-pinnal ta näin'd. ∴∴

3.

Üht neiud, kui taewalik wõlto,
Tõi ette ta unistaw film,
∴∴ Kuld kannel t'al helises käes,
Mii istus ta laenete wäes. ∴∴

4.

Ta laulis : „Kõik maapealne arm
Du kaduw ja tühi, kui põrm.
∴∴ Arm üksi wee-woogude sees,
Oh, tule mu juure ja mees ! ∴∴

5.

Sind ootawad teenijad all
Wee-templis, kus särab kristall,
∴∴ Kus kullast ja hõbedast puud ;
Seal annan ma, noormees, sull' juud. ∴∴

6.

Seal unetes unistas mees :
Suur woli wee-woogude sees ;
∴∴ Maailmaas, kus häda ja piin,
Wee wilus, kui lõbus on siin. ∴∴

7.

Ma tulen, ma tulen, oh neid !
Mu armsam, ja õnnelik leid.
∴∴ Kes südame rõõmsaks mul teeb,
Sest weſigi kohab ja keeb. ∴∴

8.

Neid tõmbas ta kaendlasſe ſealt
Siis kaduwad wee woogude pealt.
∴∴ Weel laenetel lahus wee ring,
Head uinumist õnnetu hing ! ∴∴

II. Rahwa ringmängud.

20. Oh mina waene.

(Rahwa mäng.)

Oh mina waene wöeral maal, wöeral maal,
Suure raske risti all, risti all,
Sugu, 'seltsi 'pole mull, 'pole mull;
Siit tulid seltsi otsima, otsima,
Abikaasat nõudema, nõudema,
Tere öde, pruudike, pruudike,
Kas sa tuled minule, minule?
Geidan su ette põlwili, põlwili,
Kätt sull' annan kõwaste, kõwaste,
Suud sull' annan südamest, südamest!
Oh ma palun, oh ma palun,
Ära jäta maha mind!
Oh mis hale, oh mis hale,
Kui kats ühest lahkunud!

21. Pruudi frants.

(Rahwa ringmäng.)

M'e pruudi pärga punume,
Sull' kaunil roosi lillil,
Ja tantšule sind saadame
Nüüd kenal pulma pillil.
:,: Ilus haljas, ilus haljas,
Ilus haljas pruudi pärg :,:
Mull' aias kaswab kauniste
Küll mirta iga sugu;
Kus wiibib armas peiuke,
Kas neist ei peeta lugu!
:,: Ilus haljas, ilus haljas,
Ilus haljas pruudi pärg. :,:
Pruut kedras seitse aastat teed,
Kuld lõnga wärtnal walmis,
Kus hebemed nii peeniksed.

Ra ehteid kudus, walmis.
:,: Ilus haljas, ilus haljas,
Ilus haljas pruudi pärg. :,:
Kui seitse aastat mööda sai,
Siis tuli koju peiu,
Ja et ta pulmad kaasa tõi,
Meilt pärja pärib neiu.
:,: Ilus haljas, ilus haljas,
Ilus haljas pruudi pärg. :,:

22. Rohu aedas.

(Rahwa mäng.)

Mu pruut on kena aja sees,
Ta woodi roosi puude ees,
Ja kuldne tekk on woodi peal,
Eks jära ta nii ime ilusast!

Ma palun kõigest südamest,
Mind laske sisse wäravast,
Et saaksin sinna ruttata,
Mu armsamat seal waadata.

„Mu kõige kallim armuke,
Nüüd tulen ma kui inglise!
Siin annan kätt ja hüüan sind,
Eks tunne sa mu häälest mind!”

Oh tõuse kallis püsti sa!
Ja lahkume siit rutuga,
Mull kaugel palju kallim riik;
Sest lahkume nüüd ära siit!

23. Pruudi walimine.

(Rahwa ringmäng.)

Ma nõuan omal' pruuti
Kes armastab mind wist,
Nüüd tule laps, sind silman,
Kas sünnid mulle ja?

„Ei, ei, ei, ei, ei sugugi,
Sa sünni pruudiks minule!

Su filmad waatwad sinna,
Sa mind ei armasta ;
Sest nõuan ma teist pruuti,
Kes mind tõest armastab.“
Oh tule minu armas,
Ma panen tähel sind,
Koh sina laps ju sünnid
Siin pruudiks minule.
Su filmad waatwad siia
Tõest ja mind armastab,
Mull on üks väike mõisake
Kus võime rahus elada ;
Ja ilus kena rohuaed,
Seal võime kõndida.
M'e endel' teendrid võtame,
Ja toredaste elame ;
Oh kuule kena noormees ja,
Kes seisad praegu meie ees,
Kas tahad teenriks tulla mull'
Sest hüwa palga annan full'.
Kui teenid hulga aega meid
Siis mõisa palgaks saad ja meilt.
Nüüd jumalaga noormees ja,
Sa auujust mõisa teeninud.

24. Kurblik neiu ehk peiu.

(Rahwa mäng).

Olen kurblik neiu (peiu)
Siin nüüd teie ees. :,:
Sest et minu kurbtus
Ütle mata suur. :,:
Et mind maha jätnud
On minu armuke. :,:
Kust pean nüüd teist leidma
Kes mind armastaks? :,:
Kas ehk nende hulgast,
Kes siin ringi sees? :,:
Tule ja minu kallis,

Ja mind armasta. ∴:
Pandiks fiin sull' annan,
Oma sõrmuse. ∴:
Selle armu täheks
Annad ja mull' kätt. ∴:
Jäe siis jumalaga
Sa minu kallike. ∴:

25. Oh leinamist.

(Rahwa mängu laul).

Oh leinamist ja kaebamist!
Mis üle mina kurdan?
Mu armuke on kadunud!
Seepärast mina leinan —
Sest tehke lahti wärawad,
Mind laske sisse sedamaid.
Et wõiksin järel waadata,
Oh on minu armas nende seas.
Oh rõõmu! seal mu armuke,
Ma leian teda teiste seas.
„Nüüd anna kätt mull' armsaste
Ja kingi südant minule.“
See kullast sõrmus olgu sull'
Nüüd armastuse pandiks mu'lt.
Oh tule nüüd kallis minuga,
Wõi tahad uuest lahkuda.

26. Wõisnik ja lambrine.

(Rahwa ringmäng.)

Seal sõitis mõisnik ratsutes
Ja nägi lambrist oma ees.
Wallerii, walleraa, wallerii, walleraa,
Ja nägi lambrist oma ees.
Seal mõisnik wöttis kübara peast
Ja ilusat neidu teretas.
Wallerii j. n. e.
Oh pange kübar pähe t'e.

Ma olen üks waene lambrine!"

Wallerii j. n. e.

„„Kui oled sa waene lambrine,
Ei käiks sa siidis sammetus?““

Wallerii j. n. e.

„Mis puutub see siis teistesse,
Kui isa mull' seda maksta wõib!“

Wallerii j. n. e.

„„Mind tüdruk ära wihasta,
Eht torni sind lasen panna ma!““

Wallerii j. n. e.

„Oh andke armu mulle faks,
Ma mitu tuhat rublaingin teil!“

Wallerii j. n. e.

„„Ei sinu raha taha ma,
Sa wangi aga pead minema!““

Wallerii j. n. e.

„Ma palun jätke elu mull',
Ma annan omad lambad kõik!“

Wallerii j. n. e.

„Kui omad lambad annad mull',
Siis poja aga annan meheks full!““

Wallerii j. n. e.

„Ei sinu poega taha ma,
Ta rumal on, et teadke siis!“

Wallerii j. n. e.

„„Ei taha mu poega meheks sa,
Siis otfi aga, kust saad parema!““

Wallerii j. n. e.

Ja et see mäng lä'eb lõpule,
Siis andkem lahkimiseks kätt!

Wallerii j. n. e.

Ja seadkem seda ringisse,
Kes on siin nende kohased;

Wallerii j. n. e.

27. Aidamehe tütar.

(Rahwa ringmäng.)

Üks ilus mõis on Gestimaal,
Ta suure jõe kalda peal.
Seal elas aida papake,
Sell' oli ilus tütreke,
Kes jeda tahab kosida,
See peab rikas olema,
Ta ist istku siidi sees
Ja täkud sõitku tõlla ees.
Seal juhtus ühe korraga,
Et king'sepp lontis kōrwaga,
See tahtis preilit kosida!
Ta ütleb: „tere preilike!
Kas lubad tulla minule?“
Siis preili vastas wihaga:
„Miks tuled ja mind pilkama?
See tüdruk, minu teenija
Wõid sina endal' kosida,
Noort kindrali ma armastan,
Ta üle ennast rõõmustan.“

28. Talumees.

(Rahwa ringmäng Saksa keelest.)

Siin istub talumees
Nüüd kena ringi sees,
Ta on üks ilus kena mees,
Siin suure ringi sees.
Hurraa, ta elagu!
Ta tõuseb tooli pealt
Ja astub wälja reast,
Sest üksik elu ilma peal
On talu mehel kurblik teal.
Hurraa, see kadugu!
Ma teie seltsi seast
Küll nägin wäga heast'

Üht kena neiu ehitud,
Kes minu südant pärinud,
Hurra, ta elagu!

Nüüd lahti tehke tee,
Ma astun ringisje,
Ja otsin oma armukest,
Kes ära kadunud mu käest
Hurra, ta elagu!

Oh tere kallike,
Ja tule minule,
Siin annan kätt sull' kõwaste
Ja suud nii wäga armsaste,
Hurra, ta elagu!

Nüüd tule seltsi seast
Ja seisja ringis heast,
Ja ole tubli talu mees,
Kell' Eesti weri soon'de sees.
Hurra, ta elagu!

29 Talupoeg.

(Eesti ringmäng rahwa suust.)

Ma ruttan rõõmsalt põllule,
Siin aga mängu ringisje,
Ma laulan lahkeid laulusid
Ja waatan kena neiuisid. —
Ma tahan olla peiuke,
Kus minu armas neiuke?
Ma waatan, waatan, otsin heast'!
Waat' siin ma leian oma seast.
See on nüüd minu armuke,
Ja kallikene kaajak. —
Si taha ma nüüd wiibida,
Waid tahan ära reisida,
Eest olge head ja astuge
M'e asemele ringisje.

30. Wares waga linnufene.

(Rahwa ringmäng.)

Wares waga linnufene,
Lendas linna uulitsale ;
:,: Sealt tema lendas katuksjale
Kõrtji manna matuksjale. :,:
Retras, fetras, kelle ratas,
Wanamoori woki ratas ;
:,: Willad wakkas, takud lakkas,
Koti kangas kuke nokas. :,:
Wares tegi suured joodud,
Kutjus kofku kogu linnud,
:,: Kulli ei ta kutsund mitte
Kull oli kuri kiskumaie :,:
Kisub lõhki lõufese lõuad,
Pääsufese pärja paelad.
:,: Hiired lõnga lõksutawad,
Kassid kangast kuduwad. :,:
Eit mind käskis eietada,
Taat mind takku nokutada ;
:,: Ei mina wiitsin'd eietada,
Tahtnud takku nokutada. :,:
Ma wiin willad wirga kätte,
Takud targa naise kätte,
:,: Wirg teeb willast wiisu paelad,
Tark teeb takust tanu paelad. :,:
Mull' pole last keda imetan
Meest, keda omaks nimetan ;
:,: Rana on kes muna teeb,
Ei ole last kes ära sööb. :,:
Prügideft ja pragideft.
Tua pühkme pühkmetest,
:,: Sealt sai kofku korjatud
Ja wanu naise lapitud. :,:
Tuleks tuul ja tõstaks tormi
Lükaks ümber wangi torni,
:,: Et saaks wangid wallale,
Ja küla naiste kallale. :,:

Git tegi püksid, taat tegi püksid,
Enesel olid enne püksid,

∴ Siis sai kokku kolmed püksid,
Kokku kolmed uued püksid. ∴∴

Kollased olid kosja püksid,

Punased olid pulma püksid,

∴ Sinised olid fillu püksid

Walged need olid warru püksid. ∴∴

Mull' pole naist, kes leiba teeb,

Ega ole last, kes ära sööb ;

∴ Naine lahle tasane,

Ei tema riidle iialgi. ∴∴

Jontadi, jontadi jõulud tulewad

Worsti kambri wõti kadund

∴ Liha aida luff oli lagund,

Matti maja katus mädand. ∴∴

Elevant, juku, massa truu

Wanamoori lõua luu ;

∴ Ega minu naine pole kakadu

Nii kui räägib rahwa suu. ∴∴

(Rahwa laul.)

Ar 901
Armastuse

Johann Witt

Romatu, pildi ja kirjutus-malerjasi
kaupluses

Hoovsalus Karja nül. nr. 9. Saarberai m.

Du jaadawal: Piiblid, Testamentid, Lauku
ja palwe raamatud, kui ka jutu, näitemängu,
noodi, j. n. e. raamatud. Kõik maal ja linnas
pruugitawad

Kooli raamatud.

Wene-, Gesti-, ja Saksakeele.
Kirjutus raamatud (heftid), süled, pliiatsid,
tahwliid, krihwliid, paberid iga wärwiliid juu-
res tagawaras.

Õnnejoowi kaardid ja postpaberid,
sünni, nime, kihluse, pulma, hõbe pulma ja
leeri päewaks, Gesti-, Wene-, ja Saksakeeles.
Kõigi Gesti ajalehtede ja ajakirjade tellimiste
wastuwõtmise koht.

Nime kaartide peale wõetakse Tellimisi
wastu ja walmistatakse ruttu ja
korralikult kõige unemate kirjade, ja ilu
tähtedega. j. n. e.